

Budapest, 1901. október 8. – Miskolc, 1974. december 19.

1923-ban a József Műegyetemen gépészmérnöki oklevelet, 1928-ban a debreceni Tisza István Tudományegyetemen természettudományi doktori oklevelet, 1936-ban a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen műszaki doktori oklevelet szerzett. 1924-ben lett a Ganz Vagon- és Gépgyár tervező- és üzemmérnöke, 1928-ben állást változtatott, a József Műegyetem, illetve a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépész- és Vegyészmérnöki Kar Gépészmérnöki Osztály Műszaki Mechanika Tanszék tanársegéde 1937-ig, majd magántanára 1939-től 1948-ig; közben 1931-1932-ben a Jeremiah Smith-alapítvány ösztöndíjasa az USA-ban, majd a Szabadalmi Bíróság bírója 1937-től 1949-ig. 1945-től az Iparügyi Minisztérium előadója, 1949-1950-ben lett az Állami Műszaki Főiskolán a statika rendes tanára. 1949-ben Miskolcra helyezték, a Nehézipari Műszaki Egyetem Mechanikai Tanszék nyilvános rendes tanára, majd egyetemi tanár 1950 és 1971 között, a tanszék vezetője 1971-ig; az egyetem rektora 1950. novemberétől 1961. augusztusig. Országgyűlési képviselő volt 1953. május 17-étől haláláig, előbb a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei listáján, 1967. március 19-étől Miskolc 4. számú egyéni választókerülete, 1971. április 25-én Budapest 50. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. 1963-tól az Elnöki Tanács, 1951-től Miskolc városi, 1966-tól Borsod-Abaúj-Zemplén megye Tanácsának tagja haláláig. A Hazafias Népfront Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Bizottságának elnöke 1959-től 1971-ig volt. A műszaki tudományok kandidátusa, doktora.